

Dosarul nr. 1-495/2011

SENTINȚA
În numele Legii

23 decembrie 2011

municipiul Chișinău

Judecătoria Botanica

Președinte de ședință, judecător Teleucă Stelian

Grefiera E. Mandiș

Cu participarea

Procurorului V. Sanduleac

Avocatului T. Cârnaț

a judecat în ședința de judecată publică în procedura generală cauza penală de învinuire a lui:

L I A, născut la x, originar și domiciliat în mun. x, bd. x nr. x, ap. x, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii incomplete, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat, condamnat prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 23 noiembrie 2004 în baza art.art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, la 9 ani închisoare, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2009 după rejudecare termenul pedepsei cu închisoarea stabilit de 6 ani închisoare, în temeiul încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 aprilie 2010, eliberat condiționat înainte de termen cu 1 an, 7 luni și 11 zile,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal,

A C O N S T A T A T :

Inculpatul L I A pe data de 21 octombrie 2010 aproximativ la ora x min., urmând scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit de la minorul A N, anul nașterii x, un telefon mobil de model „Nokia N 70” în care era cartela SIM cu nr. x la prețul de 1200 lei moldovenești și bani în sumă de 550 lei moldovenești, după care cu bunul dobândit a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i o daună în proporție considerabilă.

În ședința de judecată inculpatul L I A vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, cu toate că, fapta a recunoscut-o și a declarat că, pe data de 21 octombrie 2010 prin intermediul BE l-a contactat pe fratele minor a acesteia, care este elev la Școala nr. x, cu prenumele C și l-a rugat să-i împrumute niște bani și să-i dea un telefon mobil, la ce ultimul i-a spus că nu are, însă o să vorbească cu prietenii.

Prin intermediul lui C l-a contactat pe colegul lui de clasă minorul N și l-a întrebat despre faptul dacă are careva bani să-i împrumute lui. N a fost de acord și au convenit ca să se întâlnească la scara casei unde locuiește el. Întâlnindu-se cu N la scara casei, ultimul i-a transmis inculpatului L I A suma de 250 sau 280 lei moldovenești și telefonul mobil de model „Nokia N70”, inculpatul comunicându-i că, o să-i restituie în timp scurt.

Peste 4-5 zile inculpatul L I A l-a telefonat din nou pe N și i-a spus că, are nevoie de niște bani din cauza unor probleme, după ce N fiind de acord ca să-i dea, s-au întâlnit, N transmitând inculpatului bani aproximativ în sumă de peste 300 lei moldovenești.

Peste câțva timp inculpatul L I A fiind în satul Horăști, r-1 Ialoveni, implicat într-o bătaie, i-a dat persoanei de care a fost bătut telefonul mobil de model „Nokia N70”, deoarece în timpul altercației i-a fost ruptă scurta.

Inculpatul L I A a mai declarat că, în scopul restituirii datoriei s-a angajat la „C A C” S.A., s-a întâlnit cu C la școală și i-a dat suma de 500 lei moldovenești, pentru a fi transmiși lui N , acțiune care nu a avut loc, deoarece C probabil a pierdut banii.

Cu toate că, inculpatul L I A nu și-a recunoscut vina, culpa lui este dovedită, prin următoarele probe cercetate în ședința de judecată și care combat versiunea inculpatului înaintată în vederea dezvinovățirii sale, pretinzând că, relație între el și minorul N au avut un caracter civil, deoarece nu a speriat și nu a ademenit pe nimeni pentru a intra în posesia banilor.

Prin conținutul depozițiilor părții vătămate minore A N, din care rezultă că, pe data de 21 octombrie 2010, orele x min., la mobil l-a telefonat colegul de clasă C Bugor care l-a întrebat cum la el, la ce el i-a comunicat că, e tot normal și în momentul cela telefonul lui C a fost luat de către o altă persoană care ulterior s-a dovedit a fi inculpatul L I care s-a salutat cu dânsul și l-a întrebat dacă-i poate împrumuta 150 lei moldovenești pentru taxi, la ce el i-a comunicat că, are și s-au înțeles ca el să se apropie la scara casei unde locuiește. Peste aproximativ 15 min. l-a telefonat din nou la mobil C, care i-a comunicat că, el cu L deja sunt la scara casei și ca să se coboare jos, el acceptând. Ieșind din scara casei s-a întâlnit cu C și cu inculpatul L I căru-i i-a transmis bani în sumă de 150 lei moldovenești și în timpul acesta inculpatul i-a luat din mână telefonul lui mobil de model „Nokia N70” și schimbând cartelele SIM cu a lui înapoi i-a dat telefonul mobil al său de

model „Samsung” spunând că, a doua zi îl va da înapoi. A doua zi a încercat să-l contacteze la mobil pe inculpatul L I, însă nimeni nu ridică receptorul. Peste două zile pe el l-a telefonat la mobil inculpatul L I care l-a mai rugat încă o dată să-i mai împrumute bani. În aceeași zi pe la orele 17-00 min. partea vătămată minoră N s-a întâlnit cu inculpatul L I în fața circuitului, unde i-a transmis banii în sumă de 400 lei moldovenești la ce inculpatul L I i-a promis că-i va restitui curând, când tatăl lui îi va trimite bani de peste hotare. Tot atunci l-a întrebat când îi va întoarce telefonul la ce acesta i-a comunicat că, se vor întâlni puțin mai târziu.

Ulterior, inculpatul L I a dispărut și nu i-a restituit bunurile, nici telefonul mobil și nici banii, până la pornirea cauzei penale.

Fiind audiat în cadrul urmăririi penale partea vătămată A N a declarat că, este elev, nu este angajat în câmpul muncii, surse independente de venit nu are, se află la întreținerea părinților, pentru dânsul paguba pricinuită este considerabilă, însă în cadrul cercetării judecătorești a declarat că, pentru el prejudiciul cauzat nu prezintă o pagubă materială considerabilă.

Prin conținutul declarațiilor martorului A I, care este reprezentantul legal a părții vătămate minore A N, prin care se confirmă că, pe data de 29 octombrie 2010, a scos de la bancă bani de pe card și a depistat că, din cont lipsesc bani în sumă de 550 lei moldovenești și atunci l-a întrebat pe fiul său N unde au dispărut 550 lei moldovenești. El i-a comunicat că, pe data de 21 octombrie 2010 fiind telefonat de colegul de clasă C Bugor s-a întâlnit cu inculpatul L I căruia i-a împrumutat 150 lei moldovenești și tot atunci inculpatul L I i-a luat din mână telefonul mobil de model „Nokia N70”, a schimbat cartela SIM cu al lui și i-a dat telefonul mobil al său de model „Samsung” spunând că, a doua zi îl va restitui. Peste câteva zile din nou a fost contactat la telefonul mobil de către inculpatul L I, care l-a mai rugat încă o dată să-i împrumute suma de 400 lei moldovenești. S-a întâlnit cu inculpatul L I și i-a transmis banii în sumă de 400 lei moldovenești, la ce inculpatul i-a promis că, îi va restitui curând, dar până la pornirea cauzei penale atât telefonul mobil, cât și banii, inculpatul L I nu i-a întors.

În cadrul urmăririi penale martorul A I a declarat că, paguba cauzată în urma infracțiunii este considerabilă, însă în ședința de judecată în cadrul cercetării judecătorești a declarat că, consideră că, pagubă pricinuită nu este considerabilă, deoarece ea este angajată în câmpul muncii și are un salariu mai mare de 5000 lei moldovenești, careva pretenții față de inculpatul L I nu are, este de acord să-l ierte prin încheierea tranzacției de împăcare.

Coroborând conținutul declarațiilor părții vătămate minore A N și reprezentantului legal al acestuia, martorului A I date în cadrul cercetării judecătorești cu declarațiile anterioare date în cadrul urmăririi penale și înscrisurile

anexate la dosarul cauzei penale, instanța de judecată, apreciază critic schimbarea acestora în ceea ce privește mărimea pagubei cauzate în urma infracțiunii din considerabilă în neconsiderabilă din următoarele motive.

Procesul penal a fost pornit în baza cererii depuse la C.P. s. Botanica pe data de 4 noiembrie 2010, explicației din 9 noiembrie 2010, și ulterior plângerii consemnate în procesul verbal din 19 decembrie 2010 (f.d. 16-18), de către A I, care este reprezentantul legal al părții vătămate minore A N, în care ea indică personal că, paguba cauzată în urma infracțiunii este de proporție considerabilă, constituind suma de 1750 lei moldovenești.

A I mai declară că, este angajată la S.R.L. „T” în calitate de maestru-profesor, iar declarațiile în cadrul ședinței de judecată cu privire la mărimea salariului lunar peste 5000 lei moldovenești nu le confirmă prin nici un document.

La calificarea sustragerii, săvârșite cu cauzarea de daune considerabile, instanța de judecată ține cont de faptul că, caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

La fel, instanța de judecată i-a în considerație că, chiar dacă aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, aceasta nu trebuie să influențeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real). De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu.

Astfel, ținând cont de faptul că, A I are la întreținere un copil minor, activează în calitate de maestru-profesor, nu a probat veniturile sale lunare, mai mult ca atât, parte vătămată este recunoscut minorul A N, care este elev, nu lucrează, nu are careva venituri, fiind întreținut totalmente de părinți, unul din bunurile sustrase este telefonul mobil, instanța ajunge la concluzia că, dauna cauzată prin infracțiune în valoare de 1750 lei moldovenești, este una considerabilă, iar restituirea acesteia de inculpat după pornirea urmăririi penale nu-i diminuează valoarea.

Totodată, prin declarațiile părții vătămate minore A N și reprezentantului legal A I se combat declarațiile inculpatului L I A, precum că, acesta s-a angajat la serviciu cu scopul de a restitui datoria, deoarece din certificatul nr. 50 din 30 noiembrie 2011 eliberat de „C A C” S.A. rezultă că, inculpatul L I A s-a angajat pe

data de 1 iulie 2011 cu eliberarea din funcție pe data de 2 august 2011 în legătură cu absența nemotivată de la serviciu, reținut fiind pe data de 20 octombrie 2011 conform datelor din procesul-verbal de reținere.

Conținutul declarațiilor martorului B E Ș, care a afirmat că, pe inculpatul L I îl cunoaște, deoarece au concubinat din luna aprilie 2010 până în luna noiembrie 2010. Într-o seară când L I s-a întors acasă cu taxiul, cu toate că, acesta anterior nu avea bani, era în posesia unui telefon mobil de model „Nokia”, care nu-i aparținea și nu cunoaște de unde l-a luat, dar ulterior a aflat că, la luat de la A N. La fel a comunicat că, L I nu i-a transmis fratelui ei careva sume de bani pentru ca acesta să-i transmită lui A N în contul restituirii datoriei.

Conținutul declarațiilor martorului A V A, care a afirmat că, în anul 2010 fiind la discoteca din sat. Horăști, r-nul Ialoveni, a avut loc o bătaie dintre D V și inculpatul L I, ca rezultat D V și-a pierdut telefonul său mobil, iar inculpatul L I i-a transmis telefonul lui mobil de model „Nokia N70”. După aceasta D V i-a dat acest telefon mobil ca să se folosească, și de care s-a folosit o săptămână, după care i l-a restituit, iar ulterior acest telefon mobil a fost ridicat de la D V de către poliție.

Conținutul procesului-verbal de ridicare din 23 februarie 2010 (f.d. 74-75), prin care se confirmă că, de la D V a fost ridicat telefonul mobil de model „Nokia N 70” cu IMEI x .

Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 23 februarie 2010 (f.d. 76), prin care se confirmă că, telefonul mobil de model „Nokia N 70” cu IMEI x , ridicat de la D V este telefonul mobil sustras de către inculpatul L I A de la partea vătămată minoră A N.

Instanța de judecată, audiind participanții în procesul penal, cercetând în cumul în ședința de judecată probele prezentate de acuzatorul de stat, ajunge la concluzia că, culpa inculpatului L I A este dovedită cu încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică infracțiunea de escrocherie, pe semnele, dobândirea ilegală a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În conformitate cu art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Caracterizând personalitatea inculpatului L I A instanța de judecată constată că, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare (f.d. 92), ultima dată prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 23 noiembrie 2004 în baza art.art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, la 9 ani închisoare, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2009 după rejudecare termenul pedepsei cu închisoarea stabilit de 6 ani închisoare (f.d. 93-94), în temeiul încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 aprilie 2010, eliberat condiționat înainte de termen cu 1 an, 7 luni și 11 zile, infracțiunea în cauză a comis-o în termenul de probă, până la arest nu a fost încadrat la studii sau muncă, nu este căsătorit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 90-91), caracteristica de la locul de trai a inculpatului lipsește, în cadrul procesului penal s-a eschivat de la prezentare în instanța de judecată, prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 13 septembrie 2011 fiind dispusă căutarea inculpatului.

Ca circumstanță atenuantă în privința inculpatului L I A instanța de judecată consideră restituirea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Ca circumstanță agravantă instanța de judecată consideră săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai comis infracțiuni similare cu bună știință asupra unui minor.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ține cont de art. 75 alin. (2) Cod procedură penală, *care prevede că, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

În ședința de judecată apărătorul inculpatului a prezentat instanței de judecată tranzacția de împăcare din 4 noiembrie 2011 încheiată între inculpatul L I A și reprezentantul legal a părții vătămate minore A I și cererea acesteia prin care ea declară că, prejudiciul cauzat prin infracțiune i-a fost restituit, nu are careva pretenții și solicită liberarea inculpatului de la răspunderea penală în legătură cu împăcarea.

În conformitate cu art. 109 alin. (1) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II – VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Sanctiunea art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, prevede pedeapsa principală cu amendă în mărime de la 500 până la 1000 u.c. sau cu închisoarea de la 2 la 6 ani,

care conform prevederilor art. 16 alin. (3), (4) Cod penal, se clasifică ca infracțiune gravă.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că, tranzacția de împăcare susmenționată nu poate fi admisă, iar răspunderea penală a inculpatului L I A nu poate fi înlăturată pe acest motiv, deoarece nu este permisă de legea penală în cazul infracțiunilor grave comise de persoane care au atins majoratul.

În temeiul art. 34 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de judecată constată în privința inculpatului L I A starea de recidivă periculoasă, fiind anterior condamnat de două ori, iar infracțiunea în cauză a comis-o în termenul de probă.

În conformitate cu art. 82 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă – de cel puțin trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Reieșind din cele expuse instanța de judecată ajunge la concluzia cu privire la stabilirea inculpatului L I A a pedepsei penale cu închisoarea pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita anumită activitate pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată instanța adăugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2009, stabilind pedeapsa finală inculpatului L I A sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita anumită activitate pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 74 alin. (4) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită inculpatului L I A urmează a fi executată în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului L I A urmează a fi calculat din 20 octombrie 2011 în conformitate cu prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal.

În conformitate cu art. 392-395 Cod procedură penală, instanța de judecată,-

A C O N D A M N A T :

Pe L I A a-l recunoaște culpabil în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu

privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată de adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2009, cu stabilirea pedepsei finale lui L I A sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilite lui L I A de calculat din 20 octombrie 2011.

Măsura preventivă de reprimare în privința lui L I A până la intrarea în vigoare a sentinței de menținut arestul.

Sentința cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

Președinte de ședință,
Judecător

Teleucă Stelian